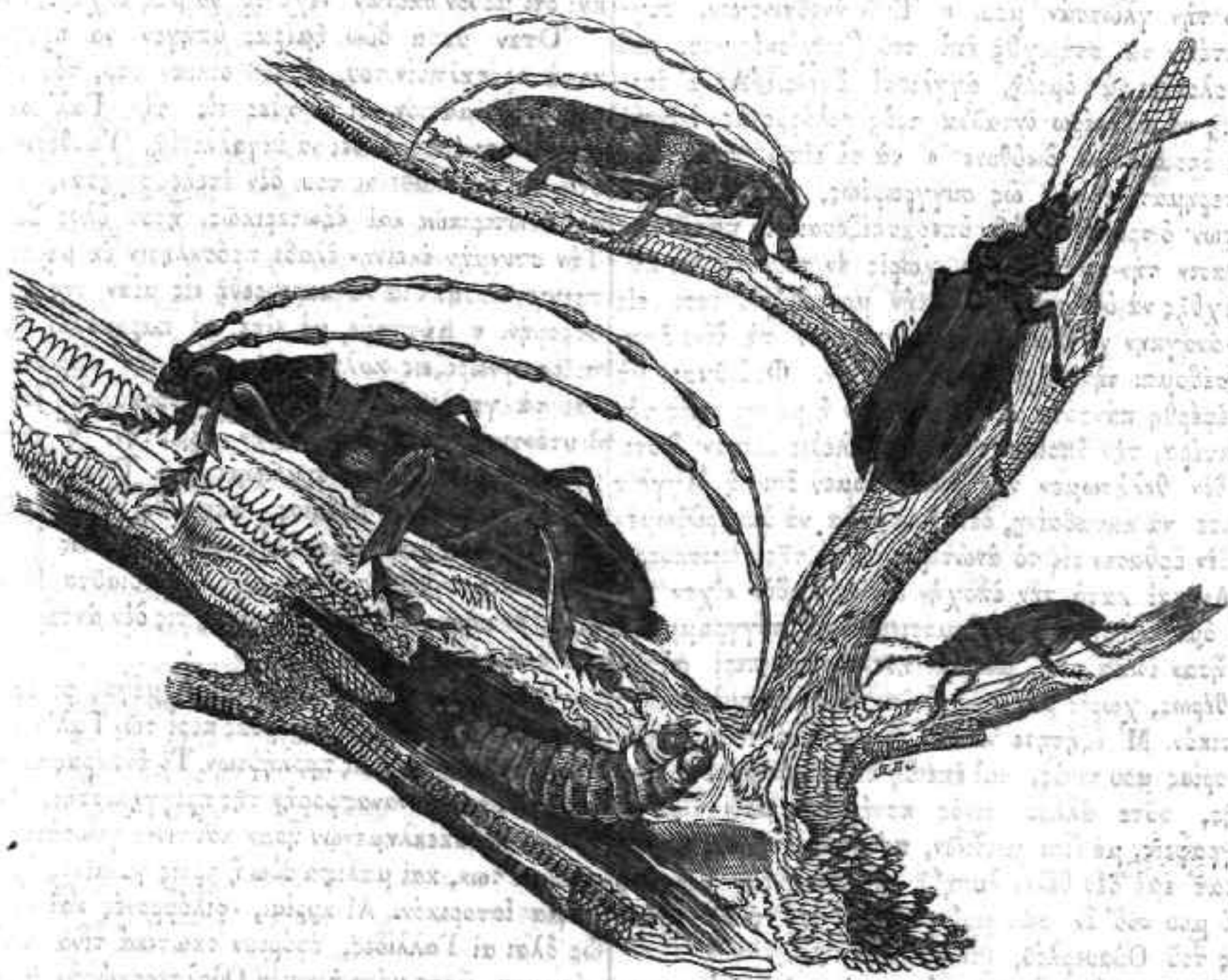

ΤΑ ΜΑΚΡΟΚΕΡΑ ΕΝΤΟΜΑ.

Οι σκώληκες τῶν μακροκέρων ζῶσι καὶ τρέφονται ἐπάνω ἢ ἐντὸς τῶν δένδρων καὶ τῶν φυτῶν, οἱ μὲν κατατρῶγοντες τὸν φλοιόν, οἱ δὲ εἰσδύοντες ὑπ' αὐτόν, οἱ δὲ προχωροῦντες βαθύτερον μέχρι τῆς ἐντερικῆς· ἄλλοι σκάπτουσι τοὺς κλῶνας, ἄλλοι τρυπῶσι τὰ στελέχη, καὶ ἄλλοι μεταβάλλουσιν εἰς κόνιν τὰς ρίζας αὐτὰς τῶν δένδρων. Βαδίζοντες εἰς τὰ πρόσω, ἀνοίγουνι στοῖς ἴσας μὲ τὸν ὄγκον τοῦ σώματος αὐτῶν. Καὶ μ' ὅλον ὅτι ἐργάζονται ἐν τῷ σκότει, ἔχουσι τοσαύτην ἐπιδεξιότητα, ὥστε δὲν διαβρηνύουσι πώποτε τὸ ἐπ' αὐτῶν κάλυμμα ἑαυτοῦν· τι αἰσθητὴ ποδηγετεῖ αὐτοὺς τόσο ἀσφαλῶς, ὥστε

δὲν παρεκτρέπονται πώποτε. Πολλάκις λεπτύνουσιν ὡς φύλλον χαρτίου τὸν φλοιόν, τὸν προφυλάττοντα αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ φῶς, καὶ ὁμοῦ δὲν σχίζουσιν αὐτόν. Μὴ θέλοντες νὰ ρανερωθῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, δὲν ρίπτουσιν ἐκτὸς τοῦ δένδρου τὰ βνίσματα ἢ τὰ περιττώματα τῆς τροφῆς αὐτῶν, ἀλλ' ἐντὸς τῶν σωλήνων οὔτινες μένουσιν ὀπισθεν αὐτῶν. Ἐνίοτε ζῶσι μεμονωμένοι ἐντὸς τῶν κορμῶν, συνήθως δὲ συγκατοικοῦσιν εἰς τὸ αὐτὸ δένδρον, ἐντὸς θωματίων ἰδιαιτέρων μὲν ἀλλὰ γειτονικῶν. Κατ' ἀρχάς, τὰ ἀκάματα ταῦτα ἔντομα, ἀποφεύγουσι μὲ ἀξιοθαύμαστον προσογὴν τὸ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ μέρη ὅπου ἐργάζονται οἱ γείτονες αὐτῶν· ἀλλ' ἅμα ἐκλείψῃ ἡ ὕλη ἣτις ἐχορσάμευεν εἰς αὐτὰ ὡς τροφή, εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν ξένην χώραν· ἐντεῦθεν

μυρία καὶ αἱματηραὶ συμπλοκαί, καὶ θάνατος ἀναπόρευτος· ὅταν δὲ μείνῃ τόσοσ ἀριθμὸς ὅσον ἀρκεῖ νὰ θρέψῃ τὸ λείψανον τοῦ κορμοῦ, ἡ ἀλληλοσφαγία πύκει, καὶ οἱ γείτονες ἀναλαμβάνουσι τὰς πρώτας φιλικὰς καὶ ἐγκαρδίας σχέσεις. Οὕτως ἡ φύσις, πιστὸς φύλαξ τῶν συντηρητικῶν αὐτῆς ἀρχῶν, συγκατανεύει μὲν νὰ θυσιασθῶσι τὰ εὐτελῆ ὄργανα ἅτινα μετεχειρίσθη διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τοὺς σκοποὺς αὐτῆς, δὲν ἐπιτρέπει ὁμοῦ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ εἴδους τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἡ ἰδία ἐπλασεν.

Τὰ ἔντομα ταῦτα, πρὶν γείνωσι νύμφαι, ἀλλάσσει πολλάκις τὸ δέσμα. Ζῶσι δὲ ἀφ' ἑνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν ὑπὸ τὴν πρώτην μορφήν. Ἐνίοτε ἰδιαιτεραί τινες περιστάσεις, βραδύνουσαι τὴν ἀνάπτυξιν

αὐτῶν, παρατείνουσι τὸν χρόνον τῆς μεταμορφώσεως καὶ ἐπὶ ἑν ἔτος περιπλέον. Τὴν παράτασιν ταύτην δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς αἱ ἴδιοι νὰ κατορθώσωμεν τεχνητῶς πως, μακρύνοντες αὐτὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων φωλεῶν δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς μεταμορφώσεως· τότε ὁμοῦ τὸ σῶμα αὐτῶν ἀλλοιοῦται καὶ γίνεται ἐπγνότερον.

Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἐξήγησε μέχρι τῆς σήμερον τὰ αἰτία τῆς ἀναβολῆς ταύτης· διὰ τί ἐνῶ ἡ ἀναπτυξὶς τῶν ἐντόμων τούτων εἶναι ἐντελής, καὶ ἐπὶκειται ἡ μεταμόρφωσις, καταδικάζονται νὰ ζήσωσιν ἐν ἔτος ἐπὶ πλέον εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν κατάστασιν;

Πρὶν ἐγκαταλείψωσι τὴν σκωληκοειδῆ αὐτῶν μορφήν, κινούμενα ὑπὸ θαυμασίου αἰσθητῆτος συντηρή-